

De Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur - 14 de jaargang nummer 1 - 4 oktober 1996

Een buitenlander op je dak

Hoewel de VUB bereid is het asielbeleid van Minister van Binnenlandse Zaken Johan Vande Lanotte te veroordelen voert zij zelf een bedenkelijk beleid t.a.v. de buitenlandse studenten. Zo blijkt de huisvesting van buitenlandse studenten een samenloop van ongelukkige omstandigheden.

In december '95 werd het internationaal tehuis in Laken gesloten. Tot op dat ogenblik werden er buitenlandse (niet-Europese) studenten samengepakt in een gebouw dat klaar was voor de sloophamer en dat - alle verhoudingen in acht genomen - vrij duur was in huur en onderhoud. (Vermeedelijk mee gefinancierd door ABOS-fondsen.) In december van dit jaar zou aangevangen worden met de afbraak van de behuizing aan de Waversesteenweg 1043.

Een voormalige zeepfabriek werd daar door de VUB omgebouwd tot een home voor buitenlandse studenten maar ook deze bouwvallige vestiging zal verlaten worden. Het is ook hoog tijd: ABOS heeft zijn bedenkingen reeds geuit en dreigde er zelfs mee de subsidiekraan dicht te draaien. De sociale setor in casu de dienst huisvesting besloot aan deze situatie iets te doen, maar de buitenlandse studenten werden (spijtig genoeg) weer niet gehoord ze spreken immers onze taal niet. De dienst huisvesting zal 100 kamers in VUB-beheer (homes sociale setor) en 200 kamers in privé-beheer voorbehouden aan buitenlandse studenten. Prioriteit zal uitgaan naar VUB-bursalen (max. 30 VUBAROS-studenten) en ABOS-bursalen (40) er zullen nog 30 plaatsen overblijven. Dit alles lijkt zeer nobel ware het niet dat het aantal van 160 kamers in VUB-beheer dat in '94-'95 beschikbaar was voor buitenlandse studenten nu gereduceerd is tot het arbitrair aantal van 100.

De commissie "Integratie Buitenlandse Studenten" stelde hierop voor dat het aantal kamers dat binnen de homes van de sociale sector toegewezen wordt aan buitenlandse studenten uit ontwikkelingslanden voortaan zal afgestemd worden op de reële behoefte onder deze categorie studenten door een strikte toepassing

van de sociale criteria. Er werd eveneens voorgesteld om een aantal kamers te reserveren voor de studenten die later toekomen (gebaseerd op het aantal laatkomers dat vorig jaar aan de criteria beantwoordde). Het is tevens wenselijk de buitenlandse studenten zoveel mogelijk te spreiden onder de Belgische studenten; er mogen niet opnieuw aparte woonruimtes voor buitenlandse studenten ingesteld worden.

Een samenloop van ongelukkige omstandigheden

Hoewel het nieuw voorstel van de dienst huisvesting rekening houdt met de sluiting van de zeepfabriek aan de Waversesteenweg blijkt dat de omissie Integratie Buitenlandse Studenten eveneens rekening hield met het feit dat bij de aanvang van het academiejaar '96-'97 er toch ook nog studenten zouden zijn die een kamer zouden toegewezen krijgen aan de Waversesteenweg. Deze studenten moeten er bij de definitieve sluiting (januari '97) een kamer toegewezen krijgen in een van de kamers van de sociale setor. In mei werd ons door de dienst huisvesting medegedeeld dat

de afwerking van het dak van het nieuwe studentenhome "Schoofslaan" enige vertraging zou opgelopen hebben en ten vroegste in november gebruiksklaar zou zijn. Het is in deze kontekst dat de uitspraak van (ondertussen voormalig) directeur generaal De Weerd gezien moet worden "dat pas met de ontruiming van het tehuis voor buitenlandse studenten aan de Waversesteenweg kan begonnen worden als het dak van de Schoofslaan afgewerkt is." Kortom: de buitenlandse studenten aan de Waverse komen op het dak van de Schoofslaan terecht. Integratie... in de lucht. Naar aanleiding van de bedenkingen die door ABOS werden geuit werd er zelfs ook gedacht om het gelijkvloers van de studentenhome Nieuwelaan "ter beschikking te stellen" van de buitenlandse studenten. Integratie... op het gelijkvloers. De buitenlandse studenten komen dus een tijdje in transit terecht en moeten op 1 januari '97 de zeepfabriek verlaten hebben. Dat sommigen onder hen partiële examens zouden kunnen hebben in het buitenland leven is nu eenmaal hard.

We kunnen deze "samenloop van omstandigheden" natuurlijk alleen maar "diep betreuren" de VUB doet immers haar best. Zo wordt het asielbeleid van Minister Vande Lanotte op de voet gevolgd en wordt de petitietekst ertegen nauwgezet geactualiseerd - hij was immers al een tijdje in omloop. De handtekening is geplaatst, zoals deze dagen vele handtekeningen worden geplaatst. We moeten ons echter de vraag stellen of het hier gaat om een onfortuinlijke samenloop van omstandigheden dan wel om een doelbewuste politiek die de buitenlandse studenten op de laatste plaats stelt omdat er niet eht veel valt aan te verdienen. Hopelijk kunnen de studentenvertegenwoordiger helpen hier enige klaarheid in te verschaffen. (T.S.)

EDITORIAAL

De Nieuwe Generatie is gearriveerd.

Hallo, bent u allen wakker en wel uit de democratische droom geschud? Jawel, hoewel de thermometerhutten geen hittegolven noederen was dit toch een hete zomer. Het Monster uit de Borinage doet heel ons democratisch rechtstelsel op zijn grondvesten daveren; het Brusselse justitiepaleis kan misschien uiteindelijk werkelijk gerestaureerd worden (al moet nog blijken wat hier onder restauratie dient te worden verstaan). Maar de wind zal wel goed zittten, alle potjes zullen wel terug gedekt worden (zo ze al open waren) en alle Belgen zullen de noeste arbeid hervatten.

Gelukkig genoeg zat de studentenpopulatie van de VUB in zijn jaarlijkse zomerslaap en staat het justitiepaleis er nog. Of hadden wij ook zoveel vrijblijvende tranen geplengd om ons medelijden over te brengen? Vergeet niet: *we zijn allemaal verantwoordelijk*; maar: *we hebben het niet geweten*.

Jazeker, nieuwbakken student: ook u bent verantwoordelijk. Men zal u wel zeggen *dat ge hard moet werken om den diplom te halen* - u wordt immers allen een hoeksteen van onze samenleving; *en dat ge nie te veel met da politiek gedoe moet bezig zijn* - dat is tijdverlies. Wij hopen dat U beter weet, al op een eigen been staat en al eens wat goede raad in de wind slaat. Deze universiteit heeft immers naam en faam omwille van haar vrijzinnigheid en haar democratische studentenpolitiek. Zij is dus niet gediend met *onverantwoordelijken* die zich in een conformistische cocon hullen. U kan reeds anderhalve maand lang op uw televisiescherm zien wat de verrekende(?) gevolgen daarvan kunnen zijn: de éne (on)verantwoordelijke vingerwijst de volgende en uiteindelijk hebben wij het allemaal gedaan. *Het is tevens de schuld van onze ongebreidelde consumptieentaliteit*, hoor ik onze premier ook zeggen. Ik zeg u student, pas op: consumer niet te veel, maar let er vooral op zelf niet te veel geconsumeerd te worden (let wel: alles staat u vrij).

De redactie van *De Moeial* zal u met alle plezier - en ongemak dat er mee samengaat - helpen uw leven op deze campus een beetje zin te geven (u mag ons ook helpen: alles staat u vrij). We zullen de bedrijven kritisch gadeslaan en analyseren, maar ook voor bevrijdende lachsalvo's en onderhoudende informatie zorgen. Maar bovenal hopen wij op een zinvolle interactie met u allen zodat de *Vrije Geest* zijn gang kan gaan en het iedereen duidelijk wordt dat de eerste letter van de hier befaamde drieletterafkorting voor *Vrije* staat en niet voor 'Vlaamse' (nog zo'n symptoom van onze zieke democratie). Dat deze univesiteit volledig is, staat buiten kijf (en buiten het Artsensyndicaat).

Red Hand

DE ULTIEME HALLUCINATIE (2)

De Sociale Sector Studenten verzekert eenieder een aantal jaren trip aan de Vrije Universiteit Brussel. De psychologische, economische, juridische, sociale en diëtistische roergangers die u een bevredigend bestaan wensen te garanderen worden u aan de hand van uw lichaamsdelen en organen uit de doeken gedaan.

DUTROUX REVISTED (2)

Het land in shock, eenieder wenend en treurend, niemand wetend, sommigen verontschuldigd en Dehaene gidsend. Worden alle stormen overwonnen? We dansen er wel langs desnoods via roze -of misschien wel paarse- balletten.

MACHTSGREEP EXTREEM-LINKS (3)

Wanneer er gevaar dreigt dat onberekenbare elementen een raid op uw hersenpan bekokstoven dan vergeet de redactie zijn deadline en staat ze paraat: 'Moeders, haal snel uw kinderen binnen'.

POLEMIEK L&W (5)

Aves Ridax haalt bakzeil.

MR. BLUE (5)

De vermoedens betreffende het ongegronde ziekteverlof van de columnist zijn wel degelijk gegrond. Onze correspondent terplaatse vertelt u meer over het onvermogen van de medische staf.

LEZERSRUBRIEK (4)

De redactie, onttrekt zich van elke verantwoordelijkheid indien er voden van komen.

KULTUURKRANT (5)

Dienst Cultuur schotel u traditiegetrouw hun hippe activiteiten voor. De redactie is (niet) verantwoordelijk voor eventuele vervaldata.

FILMARCHIEF EN FILMMUSEUM (6-7)

Van Paris tot Texas, van Scorsese tot Verhoeven, van Koko Flanel tot Scarface, van de grotten van Lascaux en de gebroeders Lumière tot de diepten van Hellraiser en de leute van Jacques Brel.

SOCIALE SECTOR: DE ULTIEME HALLUCINATIE

Als een dampende deegslirt: de sociale sector stelt zich voor

Tiktak voor gevorderden

Geloof het, of geloof het helemaal niet of geloof het helemaal, maar de VUB heeft - naar eigen zeggen - waarschijnlijk de allerbeste sociale sector van het westelijk halfrond. Iedereen, ongeacht zijn inkomen, sociale achtergrond of schoenmaat mag hiervan naar hartelust genieten. U heeft het al begrepen, een stralend sociaal imago is een eureka voor de bestuurders van uw tweede thuis, ook wel bekend als het Land van de Klauwaert en de Geus (rechtsaf na de Tuin van Academos). Via een netwerk van diensten moet deze universiteit een echte echte sociale universiteit wezen, jullie weten wel, schatjes, niet zo'n bureaucratische mastodont, neen het Mekka van de sympathieke hulpverlening met een menselijk gelaat. Tenminste, dat is de bedoeling. 'Democratisering van het onderwijs' is aan de vub immers geen losse slogan. Dit mooie begrip wil zeggen dat het hoger onderwijs toegankelijk en betaalbaar moet zijn voor allen, ongeacht sociale achtergrond en bankrekening, die aan de criteria van de sociale sector voldoen. Iedereen is dus welkom, want de vub is een echte open universiteit waar zelfs zelfs studenten anders - indien ze niet teveel bijdragen aan het onveiligheidsgevoel op de campus - vrij mogen rondlopen en gebruik maken van de diensten van de sociale sector. Maar de sociale sector kan nog meer zijn dan dat, en wil bijdragen tot de algemene menselijke ontplooiing van de student, in een geest van vrij onderzoek en democratie. Heel belangrijk is dat het beheer van al de diensten van de sociale sector en het waarmaken van al die mooie principes gebeurt met een nauwe betrokkenheid van de studenten zelf. Want natuurlijk wordt dag en nacht en met man en macht gewerkt om dit alles te realiseren door mensen die weten wat goed is voor de studenten: de nooit-voldoende-geprezen-studentenvertegenwoordigers. Voor de mensen die er niet in geslaagd zijn de zeer blitse introductiebrochure (De Sociale Sector in kaart) te ontcijferen volgt nu een greep uit de belangrijkste diensten van de sociale sector en wat ze zo allemaal te bieden hebben. Het gebouw Y - een schitterend staaltje VUB architectuur - staat geheel en al tot uw beschikking.

In de cursus

Studieadvies

Theofiel -de schande van de familie- was al niet meer van plan een trisaanvraag in te dienen om alsnog zo'n felbegeerd universtair diploma in handen te krijgen want na twee jaar rondzwerven wist hij nog steeds niet wat de VUB te bieden had naast cantussen, dopen en het KK. Zijn ouders hadden alle hoop al opgegeven. Tot bij vorige week langsgang bij de mensen van de dienst studieadvies. Nu herkennen zijn beste kameraden hem zelfs niet meer: Theo is een Nieuw Mens

geworden. Hij ratelt als een kip zonder kop de hele dag door over time-management, zijn filofax en het ZelfStudieCentrum. Naar het schijnt gaat hij voor de zittijd begint op hoogststage in de Alpen. Echt gebeurd! Nog echter gebeurd: Saartje gaat naar de grote school. Mammappappa en nonkel Jef hadden al zoveel lol beleefd aan Saartje's avonturen in het middelbaar onderwijs dat ze vier of vijf jaar unief erbij wel zagen zitten. Natuurlijk had het kind al maanden op voorhand nachtmerries dankzij al die spannende waargebeurde verhalen van grote broer - of was het nu zus? - over telefoonboekdikke cursussen, sadistische assistenten en dementerende professoren. Op de rand van een zenuwzinking was ze met bloeddorpen ogen op de campus gearriveerd en Godzijdank (een mirakel, en dat op de VUB) in de kantoren van de dienst studieadvies terecht gekomen. Na een succesvolle hersenspoeling 'maison' staat ons Saartje weer stevig met beide voeten op de grond, klaar voor de uitdagingen van morgen.

U hebt geen idee welke studies er zoal bestaan laat staan U zouden kunnen boeien... Doe zoals Saartje en Theo een stap in de goeie richting, trek één van de zes deuren van de dienst studieadvies open en vuur al je vragen i.v.m. studierichtingen, studiekeuze, studierichting, studiemethode af op de hulpbiedende onbekende die je er zult aantreffen.

In de bovenkamer

Sjerp

Ze doen echt wel hun best, die jongens en meisjes van studieadvies, dat zal niemand hier ontkennen. Maar ondanks alle professionele begeleiding kan al dat studeren wel eens voor kortsluitingen in de bovenkamer zorgen, dat weet ondertussen iedereen. Geen reden tot paniek, lieve vrienden, want de sociale sector staat paraat met een ruim assortiment psychologische/psychiatrische hulpverlening. U vraagt, zij draaien (door?). Om te beginnen is er de SJERP, het consultatiecentrum voor Sociale, Juridische en Relationale Problemen. Alles wat je nooit hebt willen weten over voorbehoedsmiddelen, SOA's (seksueel overdraagbare aandoeningen: aids, hepatitis a/b/c, en meer van dat naars) maar altijd al willen vragen, leg je maar voor aan de doktoren van de sjerp. Vruchtbaarheidsproblemen of net een overdreven libido, sjerp leidt alle hormonen in goede banen. Problemen met de kotbaas, zegt u. Een juridisch adviseur is daar om u te helpen. Samenwonen of trouwen en meteen daarop weer scheiden, op de sjerp hakken ze de knoop door - met de glimlach. En als er zich daarbij emotionele problemen mochten voordoen, staat er steeds een psy paraat. Dat is SJERP service. Verder is er nog de

Geestelijke gezondheidszorg

Zo'n zwart gat, je weet wel: faalangst, eenzaamheid, druggebruik, neerslachtigheid, elke dag is een dag

teveel. Het kan iedereen overkomen, je valt erin zonder het te beseffen. G.G. helpt je uit de put, helpt je dat vertrouwen terug te winnen, te geloven in jezelf. Positief denken. Alles komt in orde. In Poincaré we trust. Met volksdansen, het spel zonder grenzen en een frigo vol, alles overgoten met een gulle vlaamse lach kunnen we de uitdagingen van morgen voorzeke aan. Als we er zelf maar in geloven.

In de darmen

Restaurant

Dolle koe of toch maar liever vegetarisch. Overheerlijke broodjes, pensen met compot, taart met slagroom, kortom veel te veel om op te noemen en allemaal te verkrijgen in de resto. Middagmalen kan je daar al voor 105 belgische franken (of 65 bef met een maaltijdkaart) (de bedragen kunnen gezien de sociale politiek ondertussen naar boven zijn afgerond). Wie zich eens lekker wil verwennen kan bij de grill terecht voor een sappige portie geroosterd of gebraden koebeest, en dat aan studentvriendelijke tarieven. Lekker vettig kan natuurlijk ook dankzij een uitgebreid gamma aan kaas- en garnaalkroketten, bitterballen, croque monsieurs en madames en meer van dat druipends. Vergeten dat dieet! Voor de echt kapitaalcrachten onder ons is er nog het nogal omstreken bedieningsrestaurant, waar de maaltijden naar het schijnt voor een kleine 1000 bef over de toog gaan. Lang leve de sociale sector.

In de vingers

Onhandige kunstzinnige uitspattingen kunnen, onder professionele hulp, in de befaamde creatieve ateliers in goede banen geleid worden. Er is keuze tussen het experimenteren met fotografie, theater en modeltekenen. De enige en echte Gallery is the place to be. Verdere informatie wordt verstrekt op dienst cultuur, die sinds het afschaffen van de militaire dienstplicht een beroep doet op de allerhande klusjes opknappende stagairs van de richting agogiek. De welopgevoede muzikale oortjes onder ons kunnen zich uitleven in wat langzaam dreigt uit te groeien tot een volwaardig symfonisch orkest (dinsdagavond onder de aula) of in het vierstemmig amateurkoor (zie verder voor meer informatie) of op het vrij podium (om de veertien dagen de maandag in het KK).

In de problemen

Sociale dienst

Allerlei financieels of hoe aan centen en faciliteiten allerhande geraken zonder in de administratieve doolhof te verdwalen, zo kunnen we in het kort de activiteiten van de sociale dienst studenten omschrijven.

Bureaucratische vaktermen klinken u niet meer langer als besmettelijke ziekten in de oren want ze worden nu simultaan vertaald door de mensen

van de sds. Maaltijdkaart, studiebeurs, kinderbijslag, inschrijven aan verminderde prijs, hoe zelfstandig student worden, renteloze leningen: Paula Witte en Jan Kuypers kunnen er urenleng spannend over vertellen. Handig zijn ook de brochuurtes die je gratis in gebouw Y kan meenemen (met veelbelovende titels als 'Jouw

studietoelage', 'Sociale Dienst', enzover). Mocht je na onze glasheldere introductie nog niet veel wijzer worden, loop dan gerust eens even langs, je zal met toeters en bellen (koekjes en koffie zelf meebrengen) ontvangen worden.

Sjors & Marjan

Ons geluk

De afgelopen maand werd heel het land in de greep gehouden van de affaire Dutroux. De feiten zijn onderhand welbekend: een Waalse psychopaat, parasiterend op het manna van de ziekenkas, heeft gedurende jaren minderjarigen ontvoerd, misbruikt en in vele gevallen omgebracht. Op TV werd ons verteld dat heel de natie, ja, ook de CVP-staat, in rouw gedompeld was geschokt en verbijsterd door dergelijke, koude onmenselijkheid. Want toen het Monster uit het justitiepaleis van Neufchâteau geleid werd, en door het plaatselijke, van onder zijn steen gekropen klootjesvolk ter dood werd geschreeuwd, gaf hij geen krimp. Ja, dat was gevonden vreten voor ons journaal, en het werd er dik opgesmeerd dat Dutroux's miserabele leven in handen van de hem beschermende rijkswacht lag (Hetgeen nog een staartje zou krijgen). Veelzeggend was het jonge wicht op de eerste rij (Op de eerste rij !!!) dat, terwijl ze wat aan de nadarafsluitingen zat te morrelen, een paar loze "A mort"-kreetjes slakend, lachend om zich heen keek. Als een pajot die ter kermis gaat.

Neen, het was een smakeloze verontoring. Dat dergelijke gekken niet beter verdienen dan, geflankeerd door twee gezonde rijkswachters, voor de rest van hun miserabel bestaan nummerplaatjes te slaan, staat buiten kijf. Maar om nu weer foltering in te voeren, zoals een moeder van drie kinderen in De Standaard eiste... Op TV was ook de ingetogen uitvaartplechtigheid te zien van An en Eefje, live en direct, net als het beleeft-ereen gejuug aan het adres van de hoogwaardigheidsbekleders. En hoog gezeten, als een haan op een meshoop, troonde boven het dolle circus de glimmende pa Marchal uit. Trillend van emoties uitte de brave man zijn afgeborstelde woede, in twee talen (Vlaams en Frans), en in technicolor. Hij voelde zich thuis in de spektakelvijver als Walter

Grootaers in een Liers café, en het zou mij echt niet verbazen indien hij, aan een touwtje en met belletjes, een schitterende carrière als praagst tegemoet zou gaan. Helemaal hilarisch werd het, toen onze procureurs-generaal (al dan niet gepensioneerd), rijkswachtcommandanten, onderzoeksrechters en politiciers elkaar van vanalles en nog wat begonnen te beschuldigen. Het ging van beschuldigen als zouden er handen spandiensten aan de bende Dutroux geleverd zijn, tot medeplichtigheid van hoge politiciers en corruptie van topmagistraten. Hier zou anders ook een flinke dosis volkswaarde thuishoren, kwestie van de stinkende augiasstal die politiek en justie wel zijn eens flink uit te mesten. Maar ja, onze pretzenders besloten dat één uiting van samenhorigheidsgevoel per drie jaar wel volstaat, en dus bleef alles bij het oude.

Wir haben es nicht gewusst, sire. Dat de totaal verkeerde bruinbenden van het Blok deze stinkende zaak aanwenden om in het verroeste daras van moraalridder te kruipen, haan kijkt zelfs Kardinaal Tobback niet meer van op, maar dat de allang vergeten nabestaanden van de allang begraven para's die in Rwanda vermoord werden ook hun kans zagen om een graantje mee te pikken uit de grote grabbelton, is toch wel een verrassing. Furieus uitten zij hun verontwaardiging tegenover onze goedlachse monarch, die wel tijd gevonden had om de ouders van de vermoorde kinderen ten paleize te ontvangen, maar die hen botweg in de kou had laten staan. Ik ben benieuwd of er meer stickers "Protégez nos enfants" (Eentlig !!!!) dan "Wij blijven Belgen, eendrachtig ter herinnering aan Z.M. Boudewijn" verkocht zullen worden.

Aves Ridax

Studiekring Vrij Onderzoek presenteert filmcyclus: 'De Tien Geboden' van Kieslowski

Het zal een herfst worden van etische debatten. Op tijd en stond wordt een samenleving opgeschrokken door één of andere morele schok. Maar hoe zit het met die moraliteit? Bestaan er vastliggende regels die bepalen hoe wij (moeten) reageren op dit feit of een ander?

Studiekring Vrij Onderzoek schotelte julie enige beschouwingen en vragen voor aan de hand van Kieslowski's 'Decalogue'. In dit tienuik confronteert Kieslowski 'De Tien Geboden', de leidraad van de christelijke beschaving, met de dagelijkse werkelijkheid.

'Decalogue' zal tien opeenvolgende donderdagen gespeeld worden in één van de zalen in Aula Q.

Decalogue I: donderdag 10 oktober, Aula Qb, 20 uur.

Moeders, haal snel uw kinderen binnen: Machtsgreep van Extreem-Links aan de gang op de universiteiten

In de reeks 'Vlaams nationalistische verjaardagsshow's' werd in de septembereditie van de Vlaams Blok-tijding, de NSV in de bloemetjes gezet. De NSV, voluit Nationalistische Studentenvereniging, viert binnenkort haar 20-jarig bestaan. Omdat er wel degelijk zoiets bestaat als solidariteit in 'radicale Vlaamse kringen' - denken we maar aan de recente IJzerbedevaartviering - kreeg de nationale NSV-voorzitter, Jan Bart Huybrechts, de mogelijkheid om zijn diepste gedachten met de eigen-volk-eerst-lezer te delen.

Vorig jaar werd de eigen-krant-eerst-lezer reeds getraceerd op een korte historische van de NSV en werden haar nauwe banden met het Vlaams Blok verduidelijkt. (De Moel 9, 13de jaargang) Nog enkele exemplaren zijn beschikbaar op het redactielokaal, mits vriendelijk vragen.

En voor wie meer culinair gericht is, hebben we het allemaal nog eens in een recept gegoten: men neme een kilo Ultra-Rechts, gemengd met een gezonde dosis onvoorwaardelijke amnestie, een paar sneetjes tegen abortus, een gemalen portie proapartheid, (vooral niet laten aanbakken) dit alles overgoten met een harde aanpak, voor de fijnproevers voegen we wat Nieuw Rechts toe, verder laten we de knopkloegen hun werk doen en klaar is kees. Het hele gamma ingrediënten waarmee men de echte Vlaamse gerechten maakt kan men uiteraard vinden in werken van Chef-koks als Philip Dewinter, Marijke Dillen, Joris Van Haute... allen leerlingen van de NSV-k(n)kschool.

Op de VUB zijn deze grijze pettendragers *persona non grata* omdat bij al hun kokerellen meer dan eens een gerecht mislukt - niet dat we hier zo'n strenge normen op het gebied van eten hebben. Maar als de VUB-studenten het deeg zijn dat men wil kneden en in de oven zetten, dan is men op de VUB sinds jaar en dag van mening dat deze organisatie haar gastronomisch maal elders zal moeten bereiden.

De jongste 10 jaar wist deze afscheidingsbeweging van het Katholieke Vlaamse Hoogstudenten-Verbond zich te ontwikkelen tot één van de kweekvijvers voor extreem-rechts. Meer in het bijzonder stelt men vast dat vele NSV-oudgedienden hun weg vinden in het warme nest van het Vlaams Blok. Het hoeft geen betoog dat deze partij door haar electorale overwinningen nood had, en nog steeds heeft, aan politieke mandatarissen die beschikken over een minimum aan extreem-rechte en Vlaams-nationalistische bagage. En wie levert volgens u dit kostbaar goedje?

Uiteraard beseft de NSV dit zelf goed genoeg. (uit het interview met de NSV-voorzitter in de VB-tijding)

Vraag: 'Hoe ziet u precies de taak van de NSV binnen de ruimere Vlaamse Beweging?'

Antwoord: '... In die zin is de NSV zo een beetje een kaderschool voor de Vlaamse Beweging, of althans voor de radicale strekking ervan...'

Vraag: 'Het aantal kaderleden dat de NSV reeds aan het Vlaams Blok leverde, is overweldigend. Hoe verhoudt de NSV zich tot de Vlaams-nationale partij?'

Antwoord: '... Als men even kijkt naar het aantal oud-NSV'ers dat

momenteel in het Vlaams Blok actief is - en dit op alle niveaus, van parlementsleden over personeelsleden tot plaatselijk mandatarissen - kan men niet anders dan constateren dat de doorstroming inderdaad niet te onderschatten is. En ik voeg daar meteen aan toe dat wij daarover niet weinig fier zijn.'

Men zou nu kunnen denken dat de NSV het kinderdagverblijf is van het Vlaams Blok. Maar de NSV doet er alles voor om toch maar niet bestempeld te worden als de studentenorganisatie van het Vlaams Blok. '...Toch zou het fout zijn de NSV als filiaal van het Vlaams Blok te zien. Zoals ik reeds zegde, staat de NSV totaal onafhankelijk ten opzichte van de partijpolitiek. Dit belet evenwel niet dat wij goede contacten onderhouden met het Vlaams Blok.'

Waarom wil de NSV niet geïdentificeerd worden met het Vlaams Blok? In een nationalistisch landschap met vele organisaties die tot de 'radicale Vlaamse Beweging' behoren wil iedereen zich natuurlijk sterk profileren (u weet wel: Vlaams, Vlaamser, Vlaamscht) en tegelijkertijd een zo ruim mogelijk draagvlak bieden. Verder beseft het Vlaams Blok zelf goed genoeg dat een organisatie die niet terugdeinst om geweld te gebruiken, soms beter 'onafhankelijk' staat van een zogevuldigd bewaakt fatsoenlijk maatkakken-imagó.

Deze maand viert de NSV dus haar 20-jarig bestaan. Vele wapenfeiten heeft deze studentenorganisatie reeds op haar palmares staan. De VUB zal binnenkort ongetwijfeld weer eens vergast worden op een blitzbezoek van deze jongens. Dit jaar hebben zij een belangrijke ontdekking gedaan. Extreem-links houdt de universiteiten in dit land stevig in haar marxistische greep:

'...Tenslotte zullen er acties worden gevoerd tegen de wanoestanden in het universitaire wereldje zelf. Meer bepaald willen wij de machtsgreep van extreem-links op de universiteitsraden aan de kaak stellen...'

'...En dan hebben we natuurlijk de linkse clubjes, een verhaal apart. Die linkse clubjes hebben zeer weinig leden (trouwen vaak niet eens studenten), maar worden kunstmatig in leven gehouden door het overvloedige subsidie-manna...'

'...Het feit dat extreem-links er qua ledenaantal marginaal voorstaat dan ooit tevoren, mag ons evenwel niet doen vergeten dat zij in de universiteitsraden nog steeds de touwtjes stevig in handen hebben en dat zij daarvan natuurlijk gebruik maken om het ons moeilijk te maken...'

Iedereen op deze universiteit weet al lang dat de beslissingsorganen van de universiteiten rechtstreeks bestuurd worden vanuit de Noord-Koreaanse hoofdstad. De voorzitter en de meeste leden van de Raad van Bestuur, de Sociale Raad, het politburo, de verschillende commissies... zijn linkse rakkers van het ergste soort en gaan jaarlijks op bedevaart naar de tombe van Lenin. Verschillende rode tereurorganisaties van heel de wereld geven op de VUB cursussen als 'Destabilisatie en Nationalisatie' of 'geschiedenis van het Linkse denken', 'grote extreem-linkse

stromingen', 'kritiek en dialectiek'... met de steun van de Chinese KP, Mao le rouge en Mao le noire.

Citaten komen uit Vlaams Blok, De Vlaams-Nationalistische Partij, jaargang 20, nummer 8, september 1996.

Eerherstel

In een vorige editie van uw favoriete lijfblad, heeft u misschien het artikel gelezen over het secretariaat van Letteren en Wijsbegeerte, een stuk dat door de aard van zijn inhoud en vorm de gemoederen niet bepaald onberoerd heeft gelaten. Uit goed ingelichte bron werd immers vernomen dat de toenmalige Heer Decaan (prof. Baetens Beardsmore, die nog steeds een Heer is maar geen Decaan, laat hierover geen misverstand bestaan) zeer aangedaan was door dit schrijfsel, als ontsproten aan het - door de dreigende eerste zit - over zijn toeren rakende brein van uw dienaar.

De brave man vond het gewraakte artikel een vulgair stukje rioolpers, waarin de dames van het secretariaat op een lage wijze over de hekel gehaald werden, en waarin hijzelf, in functie van decaan, ook een verraderlijke veeg uit de pan kreeg. Welnu, hij had gelijk.

Het was totaal ongepast - en ik wik mijn woorden - het administratief personeel van luibeid te beschuldigen, in deze mening abusievelijk gesterk door het feit dat het secretariaat met moeite 3 uur per dag open is (te weten van 9 tot 11.45), want tijdens de resterende kantooruren wordt er wel hard gewerkt.

Ook de kille vaststelling dat de secretaresses onbeleefd en weinig behulpzaam zijn was een dwaling, aangezien de aangehaalde toestanden (gaande van het - telefonisch dan nog - weigeren van het met een simpel "ja" of "nee" antwoorden op de vraag of de examenroosters al uithangen, tot de onversneden chaos die elk jaar om zich heen woekert naar aanleiding van het op de valreep - of te laat - bekendmaken van examenroosters, uurroosters of punten) inderdaad onvermijdelijk zijn bij belangrijke staatsbedrijven - naast chronische onderbemanning - zoals de VUB er wel een is.

Ik bied dus mijn oprechte verontschuldiging aan, aan prof. Baetens Beardsmore, maar ook aan de secretaresses, en alwie nog verder geschokt mag zijn door deze loze aantijgingen.

In die optiek spreekt het vanzelf dat het van een schrijvend gebrek aan sereniteit mijnnensweegs zou getuigen, indien ik nog zou blijven doorbomen over de laatste onbeschouwdheden aan het adres van de studenten van "het vijfde", daar de administratie toch hard haar best doet, en de dag van vandaag is dat al heel wat.

Aves Ridax.

De redactie van De Moeiel wenst u een voorspoedig Nieuwjaar en deelt mede dat pottenkijkers gewenst zijn op de redactievergadering iedere woensdag om 20u.

LETTERVENTER

DE ZAAK MR. BLUE.

Het was omstreeks twee uur op een woensdagnacht, midden de tweede zitting, dat Mr. Blue werd aangevallen en neergeveld door een tot op heden nog onbekende virale infectie. Het virus is nog steeds voortvluchtig. Aanvankelijk werd gezocht in het milieu van de seksuele overdraagbare aandoeningen, maar na de ondervraging van de naaste familieleden van het slachtoffer werd deze piste vlug verlaten. Een intensieve speurtocht in het wijdvertakte netwerk van kinderziekten leverde, ondanks het inzetten van de rode hond, ook niets op. De medische staf en het personeel van het St.-Antonius hospitaal te Z. staan voor een compleet raadsel.

Dr. Merckx (neus, keel, en oor):

"Ik kan momenteel geen definitieve diagnose stellen. Ik wacht het resultaat van de scanner af. De eerste raddiografische onderzoeken hebben wel uitgewezen dat de patiënt bij de neus is genomen en dat iets of iemand hem oren heeft aangenaaid, hetgeen in het verkeerde keelgat is geschoten."

Dr. Bockacker (ogen):

"De enige vaststelling die ik heb kunnen doen is dat z'n ogen groter zijn dan z'n buik. Over de oorzaak hiervan tast ik nog volledig in het duister."

Dr. Walraet (buik en ingewanden):

"Ik blijf erbij: hij zit met iets in de maag. Ik weet het zeker. En er ligt duidelijk iets op de lever. Wat, dat kan ik in deze fase van het onderzoek nog niet zeggen."

De psychiater:

De psychiater bij wie Mr. Blue al jaren kind aan huis was wil anoniem blijven en om deontologische redenen ('Medisch geheim') geen boekje opendoen over de psyche van Blue. Maar zij verzekert ons dat zij Blue niet zomaar een beetje van ver heeft bekeken, doch hem heel serieus heeft onderzocht. Blue's huidige toestand heeft niets, maar dan ook niets van doen met z'n psychiatrisch verleden - zo stelt ze met klem. Ze wil wel nog kwijt dat hij bij z'n laatste visite (twee dagen voor het drama) lichamenlijk in topconditie leek te verkeren.

De toestand van de patiënt is ondertussen wel gestabiliseerd, hij is weer enigzins bij bewustzijn, kan terug enkele klanken uiten, doch herinnert zich niets meer van de aanval; hetgeen - volgens de heer De Smet (hoofd van de afdeling administratie van het hospitaal) - niet meer dan normaal is. Het zal wel, nog enkele weken duren voor hij z'n ziekbed en het hospitaal zal mogen verlaten, zo voegt hij er nog aan toe.

De ouders van Mr. Blue zijn door de recente gebeurtenissen zwaar getekend.

Moeder Blue:

"Het kwam allemaal zo plots. Woensdagavond bleef hij me nog op vanuit Brussel om te zeggen dat alles in orde was, dat z'n examens goed waren en zo. En donderdag komt onze Blue hier binnengestrompeld, braakt onze tapis-plein onder en, en..." (barst in snikken uit)

Vader Blue:

"Hou op, mens. Wat mij het meest stoort is dat we nu al meer dan twee weken verder zijn en dat van het virus nog altijd niet het minste spoor is teruggevonden. En, het moet me van het hart, ik betwijfel de competentie van behandelende geneesheren en specialisten. Ik heb daarom de mensen van het witgele kruis gevraagd een onderzoek naar het medisch onderzoek te voeren. Deze zaak stinkt. We worden overal buitengehouden. Ze zeggen ons weinig of niets. Wij zijn toch z'n ouders, verdomme, we hebben het recht te weten wat er is gebeurd. Het virus moest al lang gevonden zijn. Misschien is het gevonden, maar willen ze niets zeggen. Ik vrees echt en, pas op, ik wik m'n woorden, ik vrees dat er tussenkomsten op het hoogste niveau zijn."

De medische staf weigert echter commentaar te geven op de uitlatingen van vader Blue en zegt enkel dat het onderzoek in alle beroepsterm en met volle overgave wordt verdergezet. Het Ministerie van Volksgezondheid hult zich vooralsnog in stilzwijgen. Deze zaak wordt ongetwijfeld vervolgd.

Van uw correspondent ter plaatse.

forstis
FOREIGN STUDENTS INFORMATION SERVICE
INTEGRATION

zoekt vrijwilligers

die engelstalige buitenlandse studenten willen begeleiden bij hun inschrijving in de gemeente registers, of bij contacten met andere administraties. Basiskennis Engels vereist.

Interesse?

Neem geheel vrijblijvend contact op:

tel: 02/629.23.69

E-mail: bvattero@vnet3.vub.ac.be

of spring eens binnen bij forstis in gebouw Y (gezondheidscentrum, naast UCOS)

Forstis maakt deel uit van de Sociale Sector VUB.

Lezers die Brieven

De verantwoordelijkheid over de inhoud van de epistels die onze redactie bereikt ligt buiten de laatstgenoemde. Vermits censuur niet past in de 'Vrije Geest' zullen wij alleen dusdanig optreden tegen wat niet past in de 'Vrije Geest'. Wij geven onszelf ook het voorrecht om wat al te langdradig is, kortdradig te maken (en dit uit economische noodzaak)

Ons adres: De Moeial, Gebouw Y (VUB), Pleinlaan 2, 1050 Brussel.

Derde Rijk- praktijken in een Vierde Wereld

Anderlecht, nabij de slachthuizen ('l'Abattoir') en het Brusselse Zuidstation, omstreeks de middag. Toen ik samen met mijn vriend, zijn moeder en een vriend terug kwam van de markt zagen we drie volwassenen zich uitleven op een ouder medemens. Ik voelde afkeer en onbegrip en keek toe hoe de agressiviteit (slagen, stampen, beter gezegd kriebbox-technieken, aldus mijn vriend die deze sport zelf een tijdje heeft beoefend) aanhield. Hoewel het slachtoffer reeds op de grond geklemd had gelegen tussen twee van de drie jongeren, weerloos, stelde men hem herhaaldelijk in de mogelijkheid om terug op te staan, waarna een nieuwe slagenregen volgde. De verdoemde uitzijnde persoon werd diverse malen tegen de muur geduwd, waarbij het gebruik van een spuitbus, op de ogen gericht, door een element van dit 'heldentrio' niet werd vermeden. Toen volgde de verbijstering : de persoon op kwestie droeg handboeien. De drie agressielevelingen bleken samen te werken met de politie burgerwachter(?). Inmiddels was het aantal omstaanders toegenomen tot enkele tientallen, een groot deel ervan even verontwaardigd en besluiteloos als wij. Het lijkt misschien raar dat we niet wisten wat doen maar wat moet of kan je doen als blijkt dat het om politie gaat? Net toen mijn vriend een kruidenierszaakje binnen ging om toch voor alle zekerheid de politie te verwittigen zagen we een gemotoriseerde agent langzaam langs het tafereel doorrijden om dan op de hoek van de straat toch maar om te keren, terwijl de 'vechtpartij' aanhield. Op de verontwaardigde vraag van mijn vriend moeder waarom men zo afgrijselijk te keer ging tegen de persoon kon één der 'ordehandhavers' niets beters antwoorden dan dat hij misschien wel eens gewapend kon zijn. Met alle

respect voor het denkvermogen van deze jongeman maar toen wij op het strijdtonel arriveerden lag de oudere man reeds op de grond, gekneld door twee mannen, die toen al hadden kunnen vaststellen of dit wapenbezit al dan niet een reële veronderstelling was. Waarom dan de persoon meermalen laten rechtstaan om hem terug naar te slaan onder luid geschreeuw? Waarom dan een spuitbus hanteren als de arrestant weerloos tegen de muur staat? Waarom al dat overdreven geweld? Of wou men laten weten dat met 'die Polizei' niet te spotten valt? Ik zelf heb de jaren dertig/veertig niet meegemaakt in Duitsland maar dit leek verdomd veel op het nutteloze machtsmisbruik aldaar. Voor een aantal andere getuigen was dit misschien een alledaags tafereel, voor mij beslist niet. Een getuigenis is nooit volstrekt objectief en ik oordeel hier niet over het feit of deze mishandelde persoon schuldig is aan één of ander misdrijf, maar dergelijk agressief machtsvertoon is onaanvaardbaar of zou het moeten zijn voor eenieder die zich mens voelt. Een fascistisch aandoend agressief politie-apparaat en een racistisch leger, is dit onze zogenaamde democratie? Persoonlijk vond ik de door deze instanties zo veraschuwde term 'repressie' hier echt niet misplaatst. Het was misschien inderdaad beter geweest om het voorval te negeren of erover te zwijgen, zoals één der omstaanders herhaaldelijk aanhaalde maar dat kon niet : dergelijke fouten (het verzwijgen van dingen die echt niet door de beugel kunnen) zijn in de loop der tijd al te veel begaan. In de hoop dat de 'wir haben es nicht gewusst' -mentaliteit op alle gebied op een mooie dag tot een verleden zal behoren.

Séverine Jans

op een rozige affiche geplakt op een meldingsbord van de gemeente Oudergem tijdens de maand augustus 1995 en welke geplaatst was op de Triomfplan aan het groene perceeltje rond welke tevens zeer goed te zien was vanuit café "Shamrock". Twee à drie maanden later werd echter een moderne houten plaat gehecht aan de muur van een aanpalend gebouw met de melding van "220 studentenkamers". Weliswaar kon men het geleidelijk aan bouwen met behulp van "Lego - blokskes", welke in juiste termen gietbetoneenheden genoemd worden, van op een afstand aanschouwen. En, na een tijdje werd zelfs zeer duidelijk dat wat in het zuid - nederlands het gelijkvloers heet, de allure kreeg van een winkelcentrum. Met wat voor een bouwen hebben we nu eigenlijk te maken? Het bouwen van een hotel? Laat ons hierbij dan realistisch blijven en zeggen dat het maar een droom was.

Katle Servaeghe

Ecriture automatique

(nvd.r.)

Denken dat 11 juli 1996 een rustige dag wordt aan de VUB was niet wat men kan noemen "voorbarig zijn". Dat men zich op de weg naar de VUB vanuit metrostation "Pétillon" reeds onveilig voelt en men op 11 juli 1996 niet alleen werkers van de bouwsector werkende tijdens de maand juli, maar tevens werkers van de bouwsector werkende op een officiële Belgische verlofdag met veel moed dient voorbij te stappen om dan pas met knikkende knieën de VUB-campus op te kunnen geraken, was dan toch weer de aanloop tot het schrijven van een artikel voor de VUB-gemeenschap. De bouw van een inrichting van tweede klasse was de bouwvoorvraag welke te lezen stond

Onderwijs in stukjes : ABVV - jongeren lanceren hun onderwijscampagne

Kwalltelt versus besparing

Het rommelt in onderwijsland. Sinds halfweg vorig schooljaar heerst er, in navolging van Wallonië ook in onze Vlaamse contreien verwarrend en ontevredenheid onder de scholieren, de studenten en de lesgevers. Voorlopig is de storm schijnbaar geluwd, maar op elk moment kan hij terug losbarsten. Want na een jarenlange stilte is de lont die reeds lang in het kruitvat stak in brand geschoten. Verrassend is dat niet. Zeker niet wanneer de onderwijspraktijk van pakweg het laatste decennia in beschouwing genomen. De realiteit is rondweg ontvullend: de voorbije tien jaar slaat de barometer van het onderwijsklimaat om de haverklap van de ene bezuiniging naar de andere besparing. Zo is sinds het begin van de jaren '90 het onderwijsbudget in de Vlaamse begroting van 50 % naar 43% gedaald. Van een weldoordacht progressief onderwijsbeleid is er weinig sprake. Nochtans toverden de opeenvolgende onderwijsministers in naam van de kwaliteitsverbetering de ene hervorming na de andere te voorschijn. Telkens weer moesten een eindeloze serie aan (doorgaans moeilijk controleerbare) statistische gegevens de noodzaak hiervan aantonen en de opeenvolgende maatregelen wetenschappelijk verantwoorden.

Het voorlopig orgelpunt van die politiek zijn de huidige hervormingsplannen voor het secundair onderwijs, getekend door Vlaams Onderwijsminister Luc Van den Bossche.

De sleutelbegrippen daarin zijn ronkende managerstermen als schaalvergroting, autonómiseren, budgetbeheersing (enveloppefinanciering) en rationalisering (benoemingsstop). Hoe ingrijpend die maatregelen in de praktijk zullen verlopen, blijft nog even een vraagteken. Een tijdje van de sluis wordt evenwel reeds gelicht door even naar de situatie in het hoger onderwijs te kijken. Daar werden tijdens het voorbije schooljaar de gevolgen van de eerder doorgevoerde hervormingsplannen stilaan duidelijk en die zijn alvast niet rooskleurig. Door de schaalvergroting-werden scholen verplicht te fusioneren, met als gevolg : spreiding van de richtingen en lesgevers over verschillende scholen. Studenten werden verplicht verdere afstanden af te leggen omdat de school in hun buurt een beperkt aantal opties aanbood. Door de enveloppefinanciering werd er bespaard op materiaal en gingen de inschrijvingsgelden peilsnel de hoogte in. Er werd drastisch gesnoeid in de (weinig) sociale voorzieningen voor hogeschoolstudenten. Jobs (vooral van tijdelijke lesgevers) kwamen op de helling te staan. Kortom, de onrust in het middelbaar onderwijs is niet ten onrechte. Vooral omdat de maatregelen die voor de deur staan te drastisch zijn om ze door te voeren zoals Luc Van den Bossche het klaarblijkelijk wil : snel, clean en zonder veel woorden aan vuil te maken.

Democratisch onderwijs : schijn bedriegt

Maar er is meer. Door de opeenvolgende besparingen is het studiebeurzen systeem uitgehold en komt het vandaag niet meer tegemoet aan de reële financiële noden van studerende jongeren. Ook al indexeerde Vlaams Onderwijsminister Van den Bossche de beursbedragen drie opeenvolgende schooljaren met 2%. Want ondertussen gingen ook de inschrijvingsgelden peilsnel de hoogte in en steeg de levensduur... En er zijn nog andere obstakels. Zo tonen diverse recente studies (HIVA, VLEKO, Koning Boudeijwinstichting) ondubbelzinnig aan dat kansarme milieu's nog steeds heel wat moeilijkheden hebben om zich in ons huidige onderwijsstelsel te handhaven. Daarnaast zijn er nog de op stapel staande toegangsbeperkende maatregelen in de studierichting geneeskunde en aanverwante richtingen... Met andere

Unie Vrijzinnige Verenigingen

Doodstraf

De Unie Vrijzinnige Verenigingen v.z.w. voelt spreuk mee met de ouders van Melissa en Julie, evenals met alle ouders die hun kinderen in legelijke gruwelijke omstandigheden verloren of nog over hen in bezorgdheid zijn. De Unie laukt scherp de mensonterende feiten die zich hebben afgespeeld. Ze wijst echter de herinvoering van de doodstraf resoluut af. De Unie weigert de gruwelkinderen te veralgemenen zodat fouten begaan worden door een groep of van een gemeenschap op de totaliteit ervan worden toegespiet. Finitoes, waargenomen, onmacht zijn slechte reacties. Ze leiden tot ondoordachte visies en

woorden, in het onderwijslandschap anno '96 bestaan er nog steeds heel wat drempels die voor steeds meer jongeren onoverkomelijk zijn en dat terwijl heel wat mensen het principe van recht op (gratis) onderwijs als een verworven recht beschouwen. Helaas toont de praktijk al te dikwijls het tegendeel aan.

Voor ABVV - jongeren is de maat vol. Wij grijpen het begin van het nieuwe schooljaar aan om de vinger op de zieke plek te leggen. Vooreerst eisen wij van de overheid dat zij nu eidelijk eens een effectieve democratiserende onderwijspolitiek gaat voeren die op een consequente wijze alle hindernissen opruimt die het principe van recht op onderwijs ondermijnen. Volgens de vakbondsjongeren moet zo'n democratiseringsproces in eerste instantie de vrije toegang tot het onderwijs bewerkstelligen. Maar op langere termijn moet er ook een democratisering van de inhoud, organisatie en structuren van het onderwijs plaatsvinden. De ABVV - jongeren nemen hierbij alvast hun verantwoordelijkheid op en dit zowel door het vaststellen en analyseren van de problematiek, als door het aankaarten ervan bij de diverse overheden, studentenorganisaties, de publiek opinie en de jongeren in het bijzonder.

Onderwijs in stukjes

Sinds vorig jaar zijn de ABVV - jongeren met een campagne 'democratisering van het hoger onderwijs' gestart. Met de acties 'Hoger Lager' en het gelijknamige ondersteunende dossier werden toen en de eerste plaats de financiële drempels in ons onderwijs, in het bijzonder de ondermaats studiebeursbedragen en de veel te hoge inschrijvingsgelden, aangekaart. Daarnaast werd in de schoot van de syndicale jongerenbeweging een permanente studiegroep opgericht die de actualisering van het democratiseringsdossier tot opdracht heeft en die de ontwikkelingen in het onderwijs op de voet volgt. Als lid van de Vlaamse Jeugdraad trokken de ABVV - jongeren aan de alarmbel zowel met betrekking tot besparingsplannen in het middelbaar onderwijs als inzake de invoering van toegangsbeperkende maatregelen in het hoger onderwijs en lagen alzo mee aan de basis van het negatieve advies dat deze koepel van Vlaamse Jeugdorganisaties in beide dossiers aan de Onderwijsministers overmaakte. Daarnaast voerden de ABVV - jongeren verscheidene gewestelijke acties tegen de plannen van Van den Bossche en ondersteunden gelijksoortige acties van de socialistische onderwijsvakbond...

Ook dit jaar staat de democratisering en kwaliteit van het onderwijs centraal in de werking van ABVV - jongeren. Lag vorig jaar het accent voornamelijk op de financiële drempels dan staat dit jaar de salami - tactiek van het beleid centraal in de campagne. De slogan luidt dan ook: 'Onderwijs in stukjes!'

Eén van de accenten in deze campagne wordt de samenstelling van een dossier waarin wij het onderwijsstelsel systematisch willen doorlichten. Bijzondere aandacht gaat hierbij uit naar de recente besparingen in het middelbaar onderwijs en naar financiële (o.a. inschrijvingsgelden), socio - culturele en structurele (o.a. numerus clausus) drempels. Omdat wij ons dossier praktijk gericht willen houden zijn getuigenissen/meningen/ ervaringen van scholieren/ studenten en lesgevers voor ons van essentieel belang. Daarom doen wij een oproep aan studenten/scholieren en lesgevers om ons de nodige feedback te bezorgen. Wie bij de les is en wil meewerken aan de onderwijscampagne van ABVV-jongeren kan terecht bij de gewestelijke jongerensecretariaten of kan bellen naar 02/513 07 74 (vragen naar Rudi De Maeseneer).

ABVV-jongeren

UW waardert de oorspronkelijke pacifistische Doordocht, ook al kan zij zich onmogelijk identificeren met de AVV-VVK-leuze, die centraal staat tijdens de bedevaart.

Voor de Unie Vrijzinnige Verenigingen moet Vlaanderen worden gekoninkd door tolerantie, openheid, pluralisme en solidariteit. Op Belgisch niveau zijn deze basiswaarden van een democratische samenleving afbrekend enkend en gewaarborgd via de Grondwet.

UW wenst het democratisch Belgisch kader niet ten dien te voeren onoverdraagbare, nationalistisch Vlaanderen. Zij roept op tot hervorming tegen alle onoverdraagbare, geweldige fascistische tendensen die zich ontwikkelen in onze maatschappij.

Luc Devuyt
Voorzitter UVV.

Yzerbedevaart

De Unie Vrijzinnige Verenigingen aanvaard niet dit - via geweld - de onoverdraagbaarheid wordt opgedongen als kernwaarde voor een "nieuw Vlaanderen".

animatie

**ONTHAALWEEK VUB
DRUE FRANKLIN (USA/NL)**

Als geboren Texaan was Drue Franklin aanvankelijk een 'stierenruiter'. Sedert 1988 is hij een graag geziene gast op het internationale festivalcircuit. Vanuit het publiek lokt hij vrijwilligers mee in een absurde komedie. Hij parodieert en imiteert onschuldige voorbijgangers, soms hangt hij ondersteboven in een soort yogakramp en kruipt in de huid van o.m. Jaws en James Brown.

dinsdagmiddag 1 oktober 1996 - Campus Oefenplein
donderdagmiddag 3 oktober 1996 - Campus Jette

"DE OBER" PAUL KENENS

De Ober is een kelner op recepties, banketten, diners en buffetten. De Ober schenkt met bescheiden waardigheid apertief, wijn, dient op, ruimt af en staat ten dienste van de gasten. Het is zijn kunst, bekommernis en permanente zorg de eerbiedwaardige gasten op hun gemak te stellen. De Ober is altijd aanwezig op het juiste moment. Hij hoeft zich op de voorgrond te treden. Hij is een gewetensvolle maar neutrale uitvoerder. De Ober is het toonbeeld van integriteit. Hij is de drie-eenheid: horen, zien en zwijgen. De Ober vloekt nooit.

dinsdagmiddag 1 oktober 1996 - restaurant Campus Etterbeek

concert

SIN ALLEY (B)

De stijl die ze spelen kan omschreven worden als een mix van rockabilly, surf, 60's punk en country. Dit alles klinkt echter toch "up to date", aangezien ze zeker geen kopie zijn van bands uit de jaren vijftig of zestig. Hoogtepunten dicht bij huis waren een optreden in Paradiso (Amsterdam) en een voorprogramma van de Cramps in het Lunatheater (Brussel). In januari 1995 verscheen hun eerste full CD op het Nederlandse "Count Orlok" label. En, omdat je vinyl nu eenmaal niet weg kunt denken bij deze 60's-trash-rock 'n' roll-band, is ditzelfde werk ook bij Nitro Records (a division of Demolition Derby) in de LP versie uitgebracht. In beide gevallen is de titel van dit album HEADIN' FOR VEGAS. En dat is zeker de weg die deze band op wil gaan!!

Martine van Hooft: zang - Ruben Block: gitaar
Alain Van Den Brande: bas - Johnny Zuidhof: drums

donderdag 3 oktober 1996 - Kultuurkaffee - inkom gratis - 21 u

AL-HARMONIAH (B/MAR)

Een fanfare die geen gelijke kent: dat is Al-Harmoniah. Een twintigtal Belgische en Marokkaanse percussionisten: een té gekke combinatie die elke zaal op zijn kop zet. Al-Harmoniah staat voor schlagers en volksmuziek uit de Maghreb, korte, repetitieve zinnen, subtiele variaties, improvisaties, obsederende ritmes, hier en daar wat zang en enkele dansspasjes. Het is niet Belgisch, het is niet Marokkaans. Het is ... dat zal je zelf moeten uitmaken!

donderdag 10 oktober 1996 - Kultuurkaffee - inkom gratis - 21u

KULTUURKRANT

TREFCENTRUM Y'
DIENST KULTUUR
02/629 23 25 - 23 26

expo

© St. Lukas Archief Brussel

**HET 19^e EEUWSE
KUNSTENAARSATELIER
IN BRUSSEL**

De aanleiding van deze tentoonstelling is het doctoraat van Linda Van Santvoort.

Van de bijna honderd dossiers over kunstenaarsateliers in Brussel, werden er een 20-tal geselecteerd.

Via foto's willen wij een sfeerbeeld weergeven van deze ateliers en de kunstenaars.

Vooropening vanaf 14u.

Vernissage: donderdag 03 oktober 1996 om 20u.

Inleiding: Prof. Em. Lydia DEVEEN - DE PAUW, Voorzitter Koninklijke Commissie Monumenten en Landschappen van het Hoofdstedelijk Gewest Brussel

Galery, Gebouw Y', Pleinlaan 2, toegang 13, 1050 Brussel (langs Triomfplein, toegang 6)

Org.: Y' ism Uitstraling Permanente Vorming & St. Lukasarchief

van 3 oktober tot 8 november 1996
elke werkdag van 11u30 tot 17u

kreativeve ateliers

Donderdag 10 oktober openen de kreativeve ateliers opnieuw hun deuren. Stipt om 20u wordt iedereen getraakteerd op het stuk 'Bang om alleen te zijn', een productie die resulteerde uit het vorige atelier 'toneel'.

Droom of werkelijkheid? Een jongeman vertelt over zijn zwerftochten over het vinden en verliezen van de dingen die je lief zijn. De zoektocht van elk menselijk individu.

Antwoorden vindt hij niet; wat overblijft is geloof in een wereld van verbeelding. Hier vindt hij de rust, dat plaatsje op de wereld waar ieder mens naar zoekt.

Een monoloog, gespeeld en geschreven door J. Caers en geregisseerd door R. De Smet.

Vanaf 21u kunnen de verschillende atelierruimtes bekeken worden en kan men vrijblijvend informeren bij de monitors. Definitief inschrijven kan natuurlijk ook.

We verwachten je in Galery'.

Informatie en inschrijven:

Dienst Cultuur 02/629.23.25 of 23.26
Data: Wekelijks, behalve in de vakantieperiodes
Plaats: Galery'
Prijs: 500BF voor VUB studenten en personeel
1500BF voor werkdagen
2500BF voor alle anderen
De Zangfaculteit is gratis

Zwart/wit fotografie

Van opname tot afdruk?

Een cursus vooral gericht op de praktijk zowel voor beginners als gevorderden.

Tesamen een pakket samenstellen van onderwerpen om individueel of in groep uit te werken.

Maandag van 19 tot 22u

Pieter Plasschaert, monitor

Theater

De essentie van theater is spelen voor een publiek.

Daarom zoek ik mensen die mee willen werken aan een voorstelling die gebouwd wordt in de laatste week voor de paasvakantie.

Er is daarbij niet enkel nood aan spelers, maar ook aan zij die willen instaan voor het maken van een affiche, of het mee ontwerpen van decor of het bedienen van licht.

Gewerkt wordt vanuit een klassieke tekst, Shakespeare of de Grieken. Het is echter hoegenaamd niet de bedoeling dat klakkeloos te brengen zoals het er staat.

Om iets tot leven te roepen is het vooral noodzakelijk te spreken over onszelf en de wereld die ons omringt. Daarbij is het een vereiste je daar elke week minstens een avond voor vrij te maken. Klapplopers dienen zich te onthouden. Wie durft?

Let the good times roll...

Maandag van 19 tot 22u

Rudi De Smet, monitor

De Zangfaculteit

Al wie een (al dan niet stille) zangambitie koestert kan die tot volle ontplooiing laten komen bij de Zangfaculteit. De Zangfaculteit is een vierstermig koor dat in oktober '92 van wal stak. Nu reeds heeft ze menig succesvol optreden achter de rug (zwembad optreden, aula-concerten) alsook een eigen opname. In het repertoire vind je naast de traditionele studentenliederen ook nog originele composities uit de Renaissance en hedendaagse experimentele muziek met stemimprovisaties. Dit wil nog niet zeggen dat je een volleerd zanger met een schat van muzikale voorkennis moet zijn om mee te doen. Iedereen die graag zingt is welkom.

Dinsdag van 19 tot 21u30

Jan Goovaerts, dirigent

Modeltekenen

De bedoeling is niet het modeltekenen aan te leren zoals dat op een academie gebeurt. Hier krijgt iedereen gelegenheid het tekenen op zijn manier te beleven en het model te benaderen vanuit zijn eigen sensibele. Een voorafgaande vorming op teken- en schildergebied is zeker geen vaste vereiste. Er kan zwart-wit worden gewerkt of in kleur, op groot of klein formaat. De begeleiding wil vooral instaan voor het opvangen van bepaalde vragen en tracht zich zoveel mogelijk te onthouden van categorische waardeoordelen. Wat beoogd wordt is de verrijming van het visuele, en de mogelijkheid om die verbeterde visualiteit om te zetten in beelden, coherent met de visie en gerealiseerd in een bewuste en gefundeerde beeldtaal.

Donderdag van 19 tot 22u

Oswald Kuijken, monitor

oaterdag 10 oktober 1996 - Galery' - 20u

Film is meer dan kijken, popcorn-eten & in slaap vallen

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen het filmmuseum en het filmarchief. Het filmarchief is de dienst die zich bezighoudt met het bewaren van de films, zijn aandacht gaat in de eerste plaats uit naar de nationale productie. Het filmmuseum is verantwoordelijk voor de projecties van de bewaarde films, wat zeker vermeld dient te worden is het bestaan van de 'stille' projectiezaal, hier wordt daags tweemaal een stille film vertoont, die steeds begeleid wordt door een pianist. Dit is een unicum in Europa en waarschijnlijk in de wereld. Er is ook een permanente tentoonstelling die handelt over de voorgeschiedenis van de film, deze begint met de eerste weergave van beelden in de grotten van Lascaux en eindigt bij de uitvinding van de camera door de gebroeders Lumière op het eind van de negentiende eeuw. Het filmmuseum organiseert ook nog occasionele manifestaties zoals de projectie van stille films, begeleid door een ensemble of orkest, zoals degene die zal plaatsvinden op dinsdag 8 oktober.

Historie/ontstaan van het Filmarchief en het Filmmuseum...

Het Filmarchief

Het filmarchief werd opgericht in 1938 door onder andere Henri Storck, André Thirifays en Pierre Vermeylen. Het archief, dat vanaf het begin officieel tweetalig was, had als opzet enerzijds het bewaren en verzamelen van beeldmateriaal met een blijvende technisch, esthetisch of historisch karakter en anderzijds het raadplegen ervan mogelijk te maken. Vanaf 1945 werd het filmarchief onderdak geboden in het Paleis voor Schone Kunsten. Het Belgische filmarchief beschikt als eerste in Europa over een depot met luchtregeling om nitraatfilms te bewaren. Wie zeker vermeld moet worden omwille van de voornaamste rol die hij gespeeld heeft bij de ontwikkeling van het filmarchief en bij het ontstaan van het filmmuseum is Jacques Ledoux, hij werd benoemd tot conservator in 1948. De inkomsten van het filmarchief zijn na de oorlog nogal aan de magere kant. Hier komt verandering in wanneer het archief de steun van de filmindustrie ontvangt, meer bepaald van de firma Gevaert en wanneer het voor het eerst overheidssubsidie ontvangt in 1952. In 1965 wordt het Koninklijk Filmarchief erkend als instelling van openbaar nut. Op dat ogenblik zijn de drie essentiële elementen die bepalend zijn voor het beschermen van het filmpatrimonium verenigd: het vertrouwen van de filmindustrie, zowel in binnen- als buitenland; het beschikbare over de technische hulpmiddelen ter bewaring van films en het wordt door de autoriteiten erkend als instelling met permanent karakter.

Het was niet de bedoeling over een zeer uitgebreid filmarchief te beschikken, daar onze nationale filmproductie op z'n zachts gezegd niet echt overvloedig is. Toch is het Belgisch Filmarchief erin geslaagd een collectie uit te bouwen die over de hele wereld bewonderd en benijd wordt. De verzameling omvat zowel korte als lange speelfilms en documentaires, en bestrijkt de hele filmgeschiedenis. Tevens beschikt het Filmarchief over een unieke verzameling stomme films. Eén van de essentiële kenmerken van de collectie is dat ze een veelomvattend en evenwichtig beeld schetst van de historische ontwikkeling van de film als kunstvorm.

De aanwinst van nieuwe films gebeurt op verschillende manieren. In de meeste gevallen worden de films geschonken door de filmindustrie, zijnde de distributiefirma's. Zo worden films op het einde van hun commerciële loopbaan gratis aan het Filmarchief toevertrouwd. Ook gebeurt het dat producenten nieuwe kopieën in bewaring geven, alsook de toelating geven aan het Filmarchief om nieuwe kopieën ter bewaring te maken of ze schenken de negatieven, dit is het geval voor een groot aantal Belgische producties. Het vertrouwen van be-

paalde buitenlandse produktieaatschappijen - we denken hier onder andere aan de Amerikaanse majors - is dermate groot dat ook zij gebruik maken van de opslagmogelijkheden van het Archief. Het deponeren van films is altijd gratis. Een andere belangrijke bron van aanwinsten is het uitwisselingsnet tussen de verschillende filmarchieven, het gaat hier meestal om oudere films.

Gezien de beperkte middelen waarover het Filmarchief beschikt, dienen zij hun prioriteiten te definiëren. Zo werd er voorrang gegeven aan de elementaire conservatie technieken in verband met de films die het Archief wist te verwerven. De bewaring van films is echter geen sinecure. Films zijn even kwetsbaar als eeuwenoude papyrusrollen of middeleeuwse schilderijen. Er dient dus uiterst omzichtig te worden omgesprongen met filmspoulen. Volgende factoren spelen een cruciale rol wat de bewaring betreft:

ontvlambaar) en anderzijds het behoud van het pigment in kleurenfilms.

Naast de bewaring van films legt het Filmarchief zich ook toe op het restaureren van oude films. Dit gebeurt aan de hand van verschillende kopieën van eenzelfde film. Op die manier tracht men dan een archiefkopie samen te stellen die de originele kopie zo getrouw mogelijk benadert.

Het Filmarchief verkreeg het recht om de films die ze bewaren te vertonen in hun eigen lokalen, dit is niet zo vanzelfsprekend, het is niet omdat je een kopie van een film bezit dat je ook het recht hebt hem te vertonen. Dit vertoningsrecht is wederom het gevolg van de uitstekende relatie met de filmindustrie. Het is in deze context dat men de oprichting van het Filmmuseum in 1962 dient te zien.

Het Filmmuseum is een afzonderlijke en autonome vereniging, die eveneens ondergebracht is in het Paleis voor Schone Kunsten, die zich voornamelijk

bezighoudt met het bewaren van het Filmarchief en het ontstaan van het Filmmuseum. Ook de uitstekende relaties met buitenlandse archieven en de filmindustrie zijn onder andere het gevolg van deze uitzonderlijke internationale faam. Wat zeker ook een rol gespeeld heeft bij het verwekken en consolideren van die faam is de organisatie van de Confrontatie van de beste aller tijden tijdens de wereldtentoonstelling van '58. De lijst van 'de 12 beste films aller tijden' die hieruit resulteerde, wordt nog steeds als referentie gebruikt. Het Filmarchief ondersteunt ook de experimentele film door het organiseren internationale competities. Deze hebben op opzienbarende wijze bijgedragen tot de ontdekking en de produktie van de avant-garde film op internationaal niveau.

Het Filmmuseum

Zoals reeds vermeld is de drijvende kracht achter het ontstaan van het Filmmuseum J. Ledoux. Tot '62 is het de Ecran du Séminaire die zich bezighoudt met het vertonen van de films van het Archief. Deze filmclub, de meest prestigieuze van het land, organiseerde een twaalfal vertoningen per seizoen. Ledoux die zich reeds sinds '45 bezig hield met de programmering van L'Ecran wou echter meer, nl. een vaste plaats waar de groeiende collectie van het Filmarchief regelmatig en volgens vaste planning zou kunnen getoond worden. In '62 is het dan eindelijk zover, de oprichting van het Filmmuseum is een feit. Er werd een projectiezaal gebouwd in één van de ventilatieschachten van het Paleis voor Schone Kunsten. In '67 wordt de inhuldiging van de permanente tentoonstelling, over de voorgeschiedenis van de film, plaats. Twintig jaar na de opening van het Filmmuseum bouwt men een tweede zaal, met een dertigtal plaatsen, die uitsluitend bestemd is voor de vertoning van stille films.

Heden worden er elke dag 5 films vertoont, 3 geluidsfilms en 2 stomme films. De meeste films die vertoond worden kaderen in een thematisch geheel. Deze thema's variëren: het kan gaan om retrospectieven rond een acteur of een regisseur, de filmproductie van een bepaald land die belicht wordt, reeksen over één of ander filmgenre of specifiek thema, in oktober kaderen de meeste films binnen het thema film en strip. Toen men met deze programmering startte was dit een ware innovatie, men had voordien nooit films vertoont binnen zo'n kader. Het is steeds de bedoeling geweest om het publiek een zo volledig mogelijk programma aan te bieden om hen aldus in staat te stellen het voorgestelde thema grondig te bestuderen. Het is ook in die optiek dat men de democratische ingangsprijs moet zien, deze bedraagt momenteel vijftig frank als je vooraf reserveert en tachtig aan de kassa. Als men een overzichtstentoonstelling van één of andere schilder zoekt heeft men na enkele uren reeds een min of meer volledig beeld van de carrière van deze schilder. Dit is echter niet het geval voor films, men moet

al gauw ettelijke uren in de projectiezaal spenderen om een beetje een overzicht te krijgen van een bepaalde regisseur of een bepaald thema. Het is daarom dat het Filmmuseum doelbewust en consequent de ingangsprijs laag gehouden heeft. Een thema dat regelmatig terugkomt is dat van de klassieke film, jaarlijks worden ongeveer een vijfhonderd klassiekers getoond, dit om elke nieuwe generatie filmfiethebbers in staat te stellen kennis te maken met oeuvre van Eisenstein, Kurosawa, Welles, Renoir, Bergman, Godard en andere grootbeden.

Zoals reeds in de inleiding vermeld omvat het Filmmuseum ook een permanente tentoonstelling die de voorgeschiedenis van de film omvat. Het eindpunt van de tentoonstelling is de camera van de gebroeders Lumière, hierna begint immers een nieuw tijdperk, namelijk de geschiedenis van de film. De ingang tot de tentoonstelling is gratis en er is ook de mogelijkheid een geleid bezoek aan de tentoonstelling te brengen mits vooraf aangevraagd. De tentoonstelling bestaat uit zo'n 46 vitrines die de essentiële stappen die tot de uitvinding van de film hebben geleid weergeven.

De inhuldiging van de 'stille' zaal in 1982 was een ware innovatie en is nog steeds een unicum in de wereld. Het Filmarchief dat zich bijzonder inspant wat de verzameling en bewaring van stille films betreft, is er op die manier in geslaagd één van de rijkste collectie stille films ter wereld aan te leggen. Regelmatig worden er klassiekers van de stille film vertoont zoals meesterwerken van mensen als Griffith, Eisenstein, L'Herbier, von Stroheim, Chaplin en Garbo. De ware vernieuwing ligt eerder in het regelmatig vertonen van een groot aantal miskende werken. Door de opkomst van de klankfilm en het teloorgaan van 85% van de stille filmproductie was deze kunstuiting nogal in de vergetelheid geraakt. Door elke dag twee stomme films te projecteren in een speciaal daarvoor gemaakte zaal tracht het Filmmuseum daar verandering in te brengen. Wat zeker nog vermeld moet worden in verband met de vertoning van stille films is dat het Filmmuseum er steeds naar streeft zijn stomme films in de meest optimale omstandigheden te vertonen. Dit betekent met behoud (en onderdeling) van de oorspronkelijke tussentitels, met eerbiediging van het oorspronkelijk formaat van het beeld en met de projectiesnelheid die overeenstemt met de ware opnamesnelheid (wanneer er stille films vertoont worden op televisie heb je vaak de indruk dat de personages versneld bewegen, alsof ze zeer gehaast zijn, dit is te wijten aan het te snel vertonen van de beelden). Het Filmmuseum heeft ook een aantal pianisten in dienst die elke stille film live begeleiden.

Het Filmmuseum heeft niet enkel interesse voor oude films, het draagt ook een warm hart toe aan de avant-garde en experimentele film. Sinds '73 wordt jaarlijks de age d'or prijs uitgereikt aan een jonge en onuitgevoerde film, het is dus een niet-competitief festival. Deze prijs werd bedacht als een hulde aan Luis Buñuel ter ondersteuning van niet-conformistische en eigenzinnige films. Aan de prijs hangt ook een distributieprijm vast die geschonken wordt aan de firma die de film in België besluit te verdelen. Dit jaar ging die prijs naar de Portugese film A Comedia De Deus van Joao Montero. Momenteel te gaan bekijken in het commerciële circuit. Zo slaagt het Filmmuseum erin naast een levendig beeld te geven van de filmgeschiedenis ook de vernieuwingen ervan te ondersteunen en bekend te maken.

Tot slot rest er ons nog te vermelden dat het Filmmuseum elk jaar cursussen organiseert. Deze omvatten ongeveer een twintigtal lessen die twee uur duren. Dit jaar worden de lessen gegeven door Marc Bekaert en Marc Holthof. Het thema van deze lessen is de filmgeschiedenis. De lessen zullen

vochtigheid, warmte, stof, chemische aantasting, mechanische slijtage, de schaar van de censuur, onbegrip voor de artistieke waarde van de film (there's no business like showbusiness), de onverschilligheid van de overheid en tot slot het korte termijn denken van de beroepsmensen. Er doemen twee belangrijke problemen op bij de bewaring van pellicule, enerzijds het probleem omtrent bewaring van oude nitraatfilms (deze zijn zeer

lijjk bezighoudt met het vertonen van de in het Archief bewaarde films. Ze fungeren als het ware als uitstalraam van het Filmarchief.

Iets wat zeker nog vermeld dient te worden is het feit dat het Filmarchief een internationale reputatie geniet. Hun filmcollectie is wereldberoemd. Dit is in grote mate te danken aan de inspanningen en de deskundigheid van J. Ledoux, die een voornaamste rol speelde in de uitbouw van het

PRIX PRIS L'AGE L'AGE D'OR D'OR

in januari '97 van start gaan en doorlopen tot het voorjaar.

OKTOBER : FILM EN BEELDVERHAAL

Le lien entre le Teme et le 9eme Art

De programmatie van oktober handelt over het thema films en strips, naar aanleiding van de honderdste verjaardag van het beeldverhaal. Er werd beroep gedaan op Benoît Peeters, die samen met F. Schuiten de stripreeks 'de duistere steden' verwezenlijkt, auteur is van verschillende essays in verband met strips en films en docent scenario schrijven. Redenen genoeg dus om de man een honderdtal films te laten selecteren binnen het vooropgestelde thema. Hij zal tevens een lezing geven (3 oktober) over de raakpunten tussen stripverhaal en film. De films kunnen op verschillende manieren in verband gebracht worden met de wereld van het stripverhaal. Een eerste, voor de hand liggende manier, is de rechtstreekse verfilming van het stripverhaal, voorbeelden hiervan zijn Batman, Superman, De krab met de gulden scharen en Dick Tracy. Men schenkt ook aandacht aan films die gemaakt werden door ex-stripauteurs, zoals de films van Terry Gilliam en Patrice Leconte. Ook films waar stripauteurs aan meewerkten worden vertoond (Enki Bilal, F. Schuiten en Moebius). Ook films die handelen over stripauteurs worden vertoond o.a. Artists and models en How to murder your wife. De laatste categorie films zijn degenen die door hetzij hun beeldingskracht, hetzij in hun plastische vormgeving doen denken aan de grammatica van het beeldverhaal (Mauvais sang, Alphaville, Brazil, Eraserhead).

Twee tekonaars-cineasten uit het begin van de eeuw wiens namen zowel met film als met strip verbonden zijn, zijn Georges Méliès en Winsor McCay. Méliès wordt algemeen aanzien als een van de pioniers van de trucagefilm. Zijn grafische vindingrijkheid ligt aan de basis van films die als weinig andere een kruisbestuiving vormen van grafiek en cinema (Le voyage dans la lune, L'homme à la tête en caoutchouc, ...). Winsor McCay is een sleutelfiguur zowel in de wereld van het beeldverhaal als in de filmgeschiedenis. Hij was de geniale tekenaar van 'little Nemo in Slumberland', één van de eerste en wellicht ongetuigde hoogtepunten van de negende kunst, en geniet daarnaast bekendheid als pionier van de animatiefilm. Het Filmmuseum vertoont het eerste filmpje van zijn hand: een animatie geïnspireerd op de figuur van little Nemo, die plots begint te bewegen onder het magische devies 'watch me move'.

In de jaren 40 en 50 was de interesse voor stripfiguren massaal in de U.S. of A., toen er zogeheten serials werden ingeblikt (Dick Tracy of de wollige Batman adaptaties die bestemd waren voor het kleine scherm). In de V.S. raakte het overhevelen van 'comics' naar het witte doek dus vrij snel ingeburgerd. De laatste jaren is deze trend

echter in een stroomversnelling geraakt, met films als Popeye (R. Altman, 1980), het succesvolle Batman epos (T. Burton, 1989 en 1992), Dick Tracy (Warren Beatty, 1990) en The Mask (C. Russel, 1994): een mengvorm van tekenfilm, live-action en nieuwe beeldtechnologieën.

In Europa was de overgang tussen beeldverhaal en film veel problematischer, de bekendste helden uit de Frans-Belgische school kwamen meestal enkel in de bioscoop terecht als tekenfilms voor kinderen (Asterix en Cleopatra of De fluit met zes smurfen), het fascinerende De krab met de gulden scharen van Claude Misonne buiten beschouwing gelaten. Het valt op dat de beste Kuifje-bewerkingen niet als dusdanig bekend staan en slechts onrechtstreeks refereren naar het oeuvre van Hergé, zoals de avonturenfilms L'homme de Rio (P. de Broca, 1963) en Raiders of the lost ark (S. Spielberg, 1980).

Ook de moderne Europese stripauteurs overtuigen vaak het meest in projecten die niet rechtstreeks verband houden met hun werk op papier. Bunker Palace Hotel van Enki Bilal en de medewerking van Moebius aan Tron (S. Lisberger, 1982) en Alien (R. Scott, 1979) illustreren dit treffend. Er wordt bijzondere aandacht besteed aan het werk van de cineast Alain Resnais. Zijn werk is op velerlei wijze verbonden met de wereld van het beeldverhaal: van een ludieke knipoo in Toute la mémoire du monde tot de introductietekeningen van Floch in Smoking/No Smoking over de aankleding à la Milton Caniff van films als L'amour à mort en Mélo. Zijn werk neemt in de cyclus dan ook een belangrijke plaats in. Er zal in de loop van oktober een brochure verschijnen, geschreven door B. Peeters waarin er uitleg zal gegeven worden over de link tussen de zevende en negende kunst en enkele films besproken worden.

Ik wens het Filmmuseum, in het bijzonder Ludo Bettens, te bedanken voor de vlotte samenwerking voor dit artikel. De brochure van het Koninklijk Filmarchief is van groot nut geweest bij het schrijven van de stukken over de geschiedenis van het Archief en het Museum.

David

Hi Lights

FRITZ THE CAT. maandag 7/10 om 22.15
van Ralph Bakshi, U.S.A. 1972/ kleur/ Ned. ond./ 77 min.

De avonturen van een rumoerige Harlemse kat met veel seks, drugs en politiegeweld. Een ware emanatie van de hippiecultuur uit de jaren zestig. Bakshi's filmversie deelde de cultreputatie van Crumbs provocerende undergroundstrip. Crumb had voor het overige niets de maken met de verfilming van zijn strip en distantieerde zich dan ook van deze prent. Amusant.

CITIZEN KANE. dinsdag 8/10 om 20.15
van Orson Welles, U.S.A. 1941/ Fr. ond./ 119 min.

Welles maakte geschiedenis met zijn cryptische biografie van Hearst, de tycoon die de krantenstrips lanceerde. Het storyboard werd vanaf 'Citizen Kane' een begrip. Absolute Klassieker.

THE ADVENTURES OF BARON VON MUNCHHAUSEN. woensdag 9/10 om 18.15
van Terry Gilliam, U.S.A. 1987/ kleur/ Ned. ond./ 127 min.

De verfilming van de exploiten van de legendarische 18de-eeuwse leugenbaron vroeg om iemand zoals Gilliam, een cineast met een wilde stripfantasie.

Een triomf van pure verbeelding. Absurde burleske komedie.

AKIRA. vrijdag 11/10 om 18.15
van Katsuhiro Otomo, Japan 1988/ kleur/ Fr. versie/ geen ond./ 124 min.
Het fenomeen van de manga's ontkende een revolutie in de Japanse strip en animatiefilm. Otomo's adultcomic is in zekere zin een cyberpunk-versie van Kubricks 'A Clockwork Orange'. Post-apocalyptisch animatie epos.

LES MAÎTRES DU TEMPS. dinsdag 15/10 om 18.15
van René Laloux en Moebius, Frankrijk-BRD-Zwitserland-Hongarije 1982/ kleur/ geen ond./ 78 min.
Stephan Wuls meesterwerk 'L'orphelin de Perdide', duizenden schetsen van Moebius en de tekenaar Laloux: een combinatie die leidde tot een verbaazingwekkend animatie-epos, waaruit later een stripverhaal ontstond.

LE DECLIC. woensdag 16/10 om 22.15
van Jean-Louis Richard, Frankrijk 1985/ kleur/ geen ond./ 80 min.

Groteske illustratie van de beruchte erotische strip van Milo Manara. Bob Rafelson sprong tijdens de opnamen in voor de zieke Richard, maar zag zijn naam nergens op de generiek vermeld. Even amusant als de strip?

DELICATESSEN. zondag 20/10 om 22.15
van Jean-Pierre Jeunet & Marc Caro, Frankrijk 1990/ kleur/ Ned. ond./ 98 min.
Poëtisch-morbide sprookje met een vindingrijk patchwork van cinema (Brazil) schilderkunst (Hopper) en stripverhaal (Hergé en Tardi). Parel voor de zwijners.

LE DOSSIER B. dinsdag 22/10 om 18.15
van Wilbur Leguebe, België 1995/ kleur/ 53 min.

Peeters en Schuiten schreven mee het scenario van dit boeiend onderzoek naar een sekte die Brussel wil vernieuwen om de utopische stad Brüssel te bouwen. Tussen fictie en werkelijkheid. Zowat het beste Belgische beeldmateriaal van '95, spannender dan inspector Morse.

BUNKER PALACE HOTEL. dinsdag 22/10 om 22.15
van Enki Bilal, Frankrijk 1989/ J-L Tritignant/ kleur/ Ned. ond./ 95 min.
De agonie van verdreven regeringsleiders in een ondergrondse bunker. Barokke, politiek geladen SF in een kopie van Bilals sombere stripuniversum.

TUSK. donderdag 24/10 om 18.15
van Alexandro Jodorowsky, Frankrijk 1980/ kleur/ Ned. ond./ 119 min.

Na het mislukte 'Dune'-avontuur trok cultregisseur Jodorowsky naar Indië voor een nieuw ambitieus project: een organische strip op film in de lijn van Pratt, Blanc-Dumont en Hermann.

DR. NO. donderdag 31/10 om 22.15
van Terence Young, GB 1962/ Sean Connery, Ursula Andress/ kleur/ Ned. ond./ 105 min.

James Bond in Jamaica. De eerste film naar Flemings 007-avonturen is met zijn gadgets, de special effects en de groteske zwart/wit karakters bijna een tot leven gekomen stripverhaal. Bonds droge martini vervangen door ...?

Dit is slechts een zeer beperkte selectie van wat het Filmmuseum in oktober te bieden heeft. Het volledige programma is aan de uitgang van het Filmmuseum te bekomen voor de ronde som van twintig franken.

FILMCONCERT

ERIK SATIE - RENE CLAIR

Paris qui dort

film van René Clair, Frankrijk 1923
begeleid door een muzikale improvisatie op piano door Fernand Schirren

La création du monde

muziek van Darius Milhaud uit 1923, uitgevoerd door het ensemble Ictus

Entr'acte

film van René Clair, Frankrijk 1924
begeleid door de originele muziek geschreven door Erik Satie en uitgevoerd door het ensemble Ictus.

Naar jaarlijkse gewoonte bundelen het Koninklijk Filmarchief en de Filharmonische Vereniging van Brussel hun krachten om u een filmconcert aan te bieden. Naar aanleiding van Europa-Horta heeft men voor het thema teruggegrepen naar de periode waarin Horta het PSK ontworpen en gebouwd heeft. Na wat archiefwerk stootte men op een hulde die op 24 februari 1958 gebracht werd aan Erik Satie. Op het programma stond muziek van Satie, maar ook de film Entr'acte van R. Clair, vertoond met muziek van de Franse componist. Het is de bedoeling dit een kleine veertig jaar later nog eens over te doen in een ander kleedje. De hele avond staat in het teken van René Clair en Erik Satie. René Clair begon z'n carrière als journalist, acteur in films van L. Feuillade en assistent van cineast J. de Boncelli. In een carrière van ongeveer veertig jaar realiseerde hij zo'n dertigtal films, gekenmerkt door een stijl gaande van dadaïstisch tot poëtisch-realistisch, met elementen ontleend zowel aan de burleske als de fantastische film. Paris qui dort is z'n debuutfilm en wordt van muziek voorzien door F. Schirren, musicus, componist, pianist en percussionist. Hij begeleidt de stille films al sinds '62 in het museum en werkt vaak samen met gezelschappen die hedendaagse dans brengen (De Keersmaecker).

De overgang naar het hoogtepunt van de avond wordt gevormd door een muzikaal intermezzo: "La création du Monde", een stuk dat Erik Satie's discipel Darius Milhaud in 1923 schreef voor de gelijknamige balletvoorstelling en dat uitgevoerd wordt door het Ensemble Ictus. Het Ensemble Ictus is een groep musici die zich toegelegd hebben op de hedendaagse muziek, ze onderhouden eveneens een nauwe band met de wereld van de dans (De Keersmaecker, Vandekeybus). Ze waren reeds op verschillende internationale podia te zien (Parijs, Wenen, Amsterdam).

Daarna volgt Clairs meest omstreden film Entr'acte, opnieuw begeleidt door muziek van het Ensemble Ictus. De film is een nonchalante associatie van absurde, hallucinerende beelden (een kanonschot op het publiek gericht, een sigaret in de vorm van het Parthenon). De film wordt bevolkt door o.m. de bedenkers van het Dadaïsme: Picabia, Man Ray, Marcel Duchamp en Erik Satie. Deze laatste schreef ook de muziek voor de film, die hijzelf als pornografisch omschreef. Entr'acte werd bij z'n oorspronkelijke voorstelling weggelaten door het sjieke Parijse publiek, slechts een enkeling wist de typische dadaïstische, arbitraire associatie van vormen, licht, ritme en ideeën binnen de fantasmagorische wereld van zowel ballet als film te appreciëren. Bijna driekwart eeuw later is "Entr'acte" een klassieker geworden van de filmgeschiedenis.

Agenda & aankondigingen

Welcome Day: de VUB als multiculturele universitaire gemeenschap.

Op 22 oktober organiseert FORSTIS (FOREign Students Information & Integration Service), voor de derde maal al weer, de "Welcome Day". Op deze dag worden de nieuwe buitenlandse VUB-studenten uit alle hoeken van de wereld feestelijk welkom geheten aan de VUB.

In de voormiddag vindt "in besloten kring" de officiële verwelkoming plaats van de nieuwe VUB-studenten uit ontwikkelingslanden. Elk jaar opnieuw arriveren meer dan honderd studenten uit Azië, Afrika en Zuid Amerika op onze universiteit. De meesten van hen komen voor één van de zestien Engelstalige postgraduaat-programma's, anderen komen hier een doctoraat doen. De studenten uit ontwikkelingslanden vormen ongeveer 10% van de totale studentenpopulatie van onze universiteit. Hun aanwezigheid betekent een culturele verrijking voor de VUB-gemeenschap, en schept kansen tot zinvolle interculturele contacten.

's Namiddags krijgt de gehele VUB-gemeenschap de kans een vleugje op te snuiven van het kleurrijke palet aan culturele verscheidenheid aan de VUB. De formule:

-ISAVUB organiseert opnieuw haar "INTERNATIONAL FOOD FAIR" waar typische lekkernijen uit (bijna) alle hoeken van de wereld aangeboden worden aan democratische prijzen. U kunt uw culinaire wereldreis aanvangen omstreeks 17.00 uur, tot een stukje in de nacht (wie de grootste keuze wil, komt best iets vroeger)

-Omstreeks 21.00 volgt een optreden in het KK: wervelende merengue en salsa van de bovenste beste plank, u met veel enthousiasme geserveerd door de 11-koppige formatie "ORQUESTA AKEDE", volgens de organisator van de "Antilliaanse Feesten" de technisch beste salsa-formatie binnen de Antilliaanse gemeenschap in Nederland, en dat zijn referenties die tellen...

-Na het optreden zal onze "SURPRISE DEEJAY" (jawel, de zelfde als vorige keer...) de menigte tot diep in de nacht doen dansen op de "Beats of the World": dansmuziek uit o.a. Afrika, Zuid Amerika en Azië.

22 oktober, Kultuurkaffee, vanaf 17.00 uur, gratis inkom. Organisatie: FORSTIS, i.s.m. ISAVUB, de Commissie Integratie Buitenlandse Studenten, en Dienst Cultuur.

Met de steun van de VUB-Adviesraad voor Ontwikkelingssamenwerking (VUBAROS)

Ter gelegenheid van de Welcome Day staat tijdens de week van 21 t.e.m. 25 oktober de tentoonstelling "Van Pyama tot Algebra" opgesteld in het restaurant op Campus Oefenplein. Deze tentoonstelling illustreert en verklaart aan de hand van beeldmateriaal (foto's, strips, gravures, cartoon's,...) welke invloed de Arabische cultuur op onze westerse cultuur gehad heeft. Ze werd ontwikkeld door "Jeugd en Vrede", onder patronaat van het "Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding". Johan Leman (directeur van voornoemd centrum) over deze tentoonstelling: "Deze tentoonstelling geeft het vertrouwen dat vreemdheid terug en het vreemde zijn vertrouwdheid. Mogen er vele bezoekers zijn en mogen dezen met een gevoel van herkenning en erkenning na hun bezoek naar huis terugkeren." Daar sluiten wij ons graag bij aan.

De tentoonstelling is vrij te bezichtigen tijdens de openingsuren van het restaurantcomplex. Er is ook een mogelijkheid tot begeleidde bezoeken. Voor meer informatie: FORSTIS, tel. 02/629 2369, of Studiekring Vrij Onderzoek, tel. 02/629 2328.

Organisatie: Studiekring vrij onderzoek, Dienst Cultuur en FORSTIS.

Welcome Day

October 22 1996

The VUB celebrates the arrival of new students from all over the world

UCOS-Reflectiedag:

Ontwikkelingen en universitaire ontwikkelingsamenwerking

zaterdag 30 november 1996

9u30 - 16u30
VUB Aula Qb

Gastprekers:

Dhr. Reginald Moreels
(Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking)

Dhr. Jean Bossuyt
(European Centre for Development Policy Management, Maastricht)

Voor meer informatie bel het Universitair Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (UCOS) tijdens de kantooruren op dinsdag en donderdag: 02/629.23.72

IPAC VLAAMS AIDS COORDINAAT VZW

i.s.m. SJERP-VUB

OPWINDEND, LEKKER EN VEILIG: DE CONDOMOBIEL EN DE VEILIG VRIJEN STUDENTEN TOERNEE IN JOUW STUDENTENSTAD.

In de maand oktober zal de Condomobiel, een autootje 'une pièce unique' volgeladen met condooms en meer lekkers het straatbeeld van een tiental studentensteden sieren. Vlaams minister van Gezondheidsbeleid Wivina Demeester voert immers in samenwerking met IPAC Vlaams aidscoördinaat een heuse sensibiliseringsactie rond condoomgebruik en veilig vrijen.

Hou ze in de gaten!

Reeds van bij het begin van het academiejaar wordt jouw universiteit of hogeschool behangen met in het oog springende affiches en krijg je een folder en vrijbewijs (met een safe condoom!) in het Student Welcome Pack kado. Sommigen onder jullie zullen verbaasd opkijken als ze geen vrijbewijs krijgen. Blijkbaar is dit onderwerp voor een aantal universiteiten en hogescholen nog steeds een beetje taboe.

De Condomobiel komt naar je toe.

Bekwame medestudenten geven je met plezier informatie over de risico's van onveilig seksueel contact en hoe je verantwoordelijkheid opneemt. Verder mag je ze verwachten aan een kleurrijk, smakelijk condoomaanbod en kan je een vrijexamen afleggen (ter voorbereiding van het echte werk in juni). Heb je na het lezen van dit artikel zin in meer, dan kan je ons in volle actie aantreffen in Antwerpen, Mechelen, Geel, Brussel, Leuven, Diepenbeek, Hasselt, Gent, Brugge of Kortrijk. Wil je de exacte locaties en data weten, bel dan naar de Aids telefoon (078/15.15.15), luister naar Studio Brussel of surf naar <http://alt-www.uia.ac.be/utipac/>.

Maar er is méér.

Praten over veilig vrijen, hoe moet dat? Moet ik jaarlijks een aidstest laten doen? Mijn vriendin zegt dat zij niet besmet is? Een condoom? Maar ik pak de pil... Er bestaat zoiets als seksueel overdraagbare aandoeningen. Is aids er ook één? Hoe zeg ik tegen mijn vriend dat ik nu niet wil vrijen? Kan ik aids krijgen via een wonde? Duizend en één vragen, vooroordelen en misvattingen...

De Veilig Vrijen Studenten Toernee

Wil je een ernstig gesprek of informatie uitwisselen over deze onderwerpen, dan kan je dat tijdens de Veilig Vrijen Studenten Toernee. Deze Toernee is een extra vormingsproject van de Jongeren Advies Centra over 'veilig vrijen'. Je krijgt informatie over seksueel overdraagbare aandoeningen, over de besmettingswijze met het hiv, over veilig vrijen, over hoe je met je vriend(in) een gesprek kan beginnen over deze thema's. Via korte videofragmenten, het stellingenspel, condoom oefeningen, een kwis, ... krijg je heel wat informatie over veilig vrijen en vergaar je tips over hoe je op een ontspannen manier over een aantal hete hangijzers en je gevoelens en visies kan praten.

Ook jij kan een Veilig Vrijen Toernee 'in huis halen' (kot, facbar, studentencafé, introductiedagen voor nieuwelingen, vormingsavond, benefiet, ...). Je kan hem immers gratis aanvragen bij één van de Jongeren Advies Centra of bel het centrale In Petto nummer: 03/366.15.20.

Voor meer informatie: Rob Gielen/Christine Caals, IPAC Vlaams aidscoördinaat, Maruxplaats 16/17, 2000 Antwerpen, tel. (03) 238.68.68, fax (03) 248.42.90, SJERP-VUB, tel. (02) 629.23.45.

IPAC vzw Vlaams aidscoördinaat wordt gesubsidieerd door de Vlaamse minister van Gezondheidsbeleid. IPAC bundelt en richt inspanningen m.b.t. aids die in Vlaanderen worden ondernomen. Het uiteindelijke doel is aids voorkomen, zorgen voor mensen met hiv en de sociale en individuele impact van aids tot een minimum te beperken.

BSG-AGENDA

FILMS

maandag 7/10
KB 'Mute Witness' (Qb)
WL 'Judge Dredd' (Qc)
KBS 'Poca Hontas' (Qd)
dinsdag 8/10
JS 'Usual Suspects' (Qd)
woensdag 9/10
LWK 'Fair Game' (Qb)
KBS 'Jade' (Qc)
HILOK 'Species' (Qd)
donderdag 10/10
VO 'Decaloo' (I)/(Qb)
CAMP 'Kids' (Qc)
maandag 14/10
LIA 'Seven' (Qc)
ZWK 'X-Files' (Qd)
dinsdag 15/10
LWK 'Ace Ventura II' (Qb)
BM 'Desperado' (Qd)
woensdag 16/10
PERS 'Land and Freedom' (Qb)
INFO 'Assasins' (Qc)
OP 'Birdcage' (Qd)
donderdag 17/10
VO 'Decaloo' (II)/(Qb)
KB 'Goldeneye' (Qc)

ZAAL

maandag 7/10 LWK-TD
dinsdag 8/10 OP-TD
woensdag 9/10
Spel Zonder Grenzen
donderdag 10/10 LIA-TD
maandag 14/10 PA-cantus
woensdag 16/10 M&E-TD
donderdag 17-10 HILOK-TD
vrijdag 18/10
Break The Silence-TD

De Moedal

Tweewekelijks studententijdschrift van de VUB in samenwerking met het Brussels Studentengemeenschap, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur.

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel. 02/629.23.38
fax 02/629.23.62

Coördinator

Thierry Serrien

Vice-Coördinator

Sven O

Redactie

David, Sven, Thierry, Ruben, Dirk, Eltje, Marjan, Sofie, Domenico

Medewerkers

Seppe, Haroun, Sjoonie, Tom, Sami

Illustraties

Gieert Rondou, Maarten, Wim, Castermans, Rutger, archief

V.U.

Domenico Vaccaro
Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Redactie is niet verantwoordelijk voor artikels van het BSG en VO